
АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНОМУ КОЛЕДЖУ – 120 РОКІВ

Загальний вигляд навчального корпусу коледжу, 2015 р.

Пролітають роки... Вже нашому рідному коледжу 120 років. Поважний вік як для навчального закладу: є що згадати, над чим замислитися, та, найголовніше, є чим пишатися. Сьогодні Аграрно-економічний коледж Полтавської державної аграрної академії – престижний вищий навчальний заклад Полтавщини, справжня міцна база системи аграрно-економічної освіти України. Тут готують кваліфікованих фахівців для різних сфер народного господарства, національно свідомих громадян держави, інтелектуальних і духовно гармонійних особистостей з міцними теоретичними знаннями, практичними навичками, морально-естетичними цінностями, сформованими нашими мудрими наставниками. Після закінчення коледжу тисячі студентів сміливо й упевнено відкривають для себе нові горизонти професійної діяльності.

Від Полтавської школи садівництва другого розряду до аграрно-економічного коледжу – таким є 120-річний славний шлях одного з найстаріших сільськогосподарських навчальних закладів країни. Усіх, хто мав честь навчатися або працювати у престижному навчальному закладі – Аграрно-економічному коледжі Полтавської державної аграрної академії (колишній Полтавський сільськогосподарський технікум), –

об'єднує спільна професійна гордість. Саме тут закладалися перспективи вашого розвитку, збагачувався живий досвід аграрно-економічної школи. Настав час, коли спадщина різних поколінь випускників коледжу потребує ретельного документування, систематизації та популяризації в широких суспільних колах.

В 1802 році була створена Полтавська губернія у складі 15 повітів. Перетворення Полтави в губернське місто зумовило активізацію будівництва адміністративних споруд та житла. Центр Полтави перемістився на Олександрівську (зараз Жовтневу) площу, на якій було споруджено 8 адміністративних будинків у стилі класицизму, відкрито гімназію, інститут шляхетних дівчат, кадетський корпус, школу чистописців.

У 1820 році серед інших навчальних закладів також була заснована школа садівництва поряд з інститутом шляхетних дівчат на теперішньому Першотравневому проспекті (зараз приміщення інфекційної лікарні). В 1842 році школа садівництва припинила своє існування. Сад, оранжереї та інші споруди передали місту, а навчальний корпус – інституту шляхетних дівчат. Школа садівництва навчала садовій справі близько 30 учнів щорічно. На жаль, архіви не зберегли документів, які б розповіли про навчальні програми,

організацію навчального процесу та причини її закриття в 1842 році.

У 1878 році Харитон Карпілевський при Сампсонівській церкві, що збудована на Полі Полтавської битви, заснував спеціальну професійну школу для хлопчиків з навколишніх сіл, в якій навчалося 50 учнів. У школі вивчався цикл загальноосвітніх і спеціальних дисциплін – садівництво, овочівництво, корзиноплетіння. Для організації практичних робіт із садівництва в 1891 році куплено 3 десятини землі разом зі шведською могилою, пізніше ще одну десятину землі біля самої школи, на якій восени 1892 року посаджено сад. Також придбали пасіку для навчання учнів бджільництву. В кінці XIX століття школу закрили через відсутність коштів для її утримання.

Отже, ці професійні навчальні заклади, які діяли фрагментарно в XIX столітті у Полтаві готували фахівців для сільського господарства та були, по суті, попередниками нашого навчального закладу.

У другій половині XIX століття Полтавське губернське земство, поряд із відкриттям загальноосвітніх шкіл, розгорнуло роботу, спрямовану на поширення професійної освіти. В 1892 році земство купило в передмісті Полтави (Павленках) земельну ділянку понад 18 десятин і розпочало підготовчі роботи до відкриття школи садівництва і городництва. Тут було збудовано навчальний корпус, майстерню, житлові приміщення. Ділянки землі розбито відповідно до навчальних цілей і засаджено плодовими деревами. Школа почала працювати, маючи 30 учнів. Гуртожитку при школі не було.

У 1895 році Полтавське губернське земство відмовилось від клопотання про створення в Полтаві сільськогосподарського інституту, створивши Полтавську нижчу школу садівництва і городництва на купленій садибі садівника І. Гусона. У школі навчалися діти селян губернії. Вивчалися теоретичні і практичні питання овочівництва, городництва, садівництва, лісорозведення, хмільництва, а також шовківництва, бджільництва, плетіння кошиків, теслярсько-столярські ремесла та інше. Курс школи був трирічним, з обов'язковим річним перебуванням на практиці у будь-якому садівничому господарстві.

Адміністративний і викладацький персонал складався з керуючого школою агронома В. П. Ольховського і однієї вчительки загальноосвітніх предметів, яка за сумісництвом завідувала господарством школи. Для керівництва практичними роботами учнів школа мала садівника. У Статуті школи визначалась головна мета навчального закладу: навчати дітей сільському госпо-

дарству як теоретично, так і практично, умінь і навичок з плодівництва, городництва, декоративного садівництва, а також дати знання з допоміжних галузей сільського господарства: хмільництва, бджільництва, столярної і корзиноплетильної справи. Школа була розрахована на 4-річний термін навчання і в майбутньому мала один підготовчий і три спеціальних класи. Після теоретичного курсу учні повинні обов'язково пройти річну практику.

У листопаді 1920 року училище садівництва перетворюють на середній спеціальний навчальний заклад – Полтавський технікум садівництва. У його розпорядження передали господарство колишнього училища садівництва по вулиці Мінйїлівській, 7 та навчальний корпус колишнього духовного училища по вулиці Колонійській, 18. У передвоєнне двадцятиріччя технікум послідовно іменувався агрокооперативним, садівничо-городнім, сільськогосподарським.

Нині Аграрно-економічний коледж є структурним підрозділом Полтавської державної аграрної академії і здійснює підготовку молодших спеціалістів за такими спеціальностями: «Технологія виробництва і переробки продукції рослинництва», «Бухгалтерський облік», «Фінанси», «Землепорядкування», «Організація виробництва» та «Зелене будівництво і садово-паркове господарство». Навчально-виховний процес забезпечують понад 70 кваліфікованих викладачів.

Матеріальна база навчального закладу – це два навчальних корпуси, 30 кабінетів і лабораторій, оснащених технічними засобами навчання, сучасною комп'ютерною технікою, бібліотека з читальним залом, актовий і спортивний зали, гуртожиток. З 2000 року у коледжі функціонує республіканський навчально-практичний центр з використання сучасної електронної та комп'ютерної техніки у землепорядному виробництві.

Від Полтавської школи садівництва другого розряду до Аграрно-економічного коледжу Полтавської ДАА – таким є 120-річний славний шлях одного з найстаріших сільськогосподарських навчальних закладів країни. За цей час із його аудиторій випущено понад 17 тисяч молодших спеціалістів сільського господарства.

У різний час заклад закінчили колишній голова Ради Міністрів УРСР Никифор Тимофійович Кальченко, відомий український письменник, Лауреат Державної премії імені Т. Г. Шевченка Петро Йосипович Панченко (Петро Панч), вчений-агроном, діяч мічурінської агробіології СРСР, академік ВУАН, академік ВАСГНІЛ, академік АН СРСР, президент ВАСГНІЛ, Герой Соціалістичної Праці Трохим Денисович Лисен-

ко, генерал армії, Герой Радянського Союзу і Герой Соціалістичної праці Іван Миколайович Третяк, видатний український вчений, академік Національної академії наук України, доктор економічних наук, професор, академік НАН України Олексій Мусійович Онищенко, Герой України Тетяна Михайлівна Корост та багато інших.

Водночас життя коледжу – це не лише якісний навчальний процес, а ще й цікаве та корисне дозвілля: науково-пошукова робота, художня самодіяльність, волонтерська діяльність, гуртки, олімпіади, спортивні секції, креативні виховні заходи, зустрічі, екскурсії, майстер-класи, змагання, конкурси – і, звичайно, перемоги. Щороку студенти коледжу посідають призові місця у Міжнародному конкурсі з української мови імені Петра Яцика, Міжнародному мовно-літературному конкурсі імені Тараса Шевченка, Всеукраїнській олімпіаді з української мови, науково-практичних конференціях, Обласному міжвузівському мистецькому фестивалі-конкурсі «Студентська весна», спортивних змаганнях.

Саме з такого розмаїття подій і складається нетлінна історія навчального закладу. Мабуть,

таким і має бути життя сучасного навчального закладу – оснащеним новітніми навчальними технологіями, креативними педагогічними ідеями, наповненим добрими справами, цікавими подіями, хвилюючими зустрічами, мудрими вчинками, щирими переживаннями. Тож нехай довгим буде життєвий шлях коледжу, який завжди гостинно й привітно зустрічає і господарів, і гостей. З ювілеєм вітаємо усіх викладачів, працівників та студентів!

Бажаємо, щоб сотні весен і зим сяяло для вас сонце тепла й любові, віри й добра. Щоб оминали вас спалахи журби, а доля щастя простеляла килимами, щоб коледж жив і розквітав у мирі й Божій благодаті.

Мирних і благословених вам літ!

*Шевніков М. Я.,
директор коледжу,
доктор сільськогосподарських наук,
професор*

Загальний вигляд навчального корпусу коледжу, 1923 р.